

२०७२ वैशाख २२ मंगलबार ५-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमीले धेरै राम्रो सङ्ग गर्नुपर्छ, नराम्रो सङ्गको रङ्ग लाग्यो भने गिछौं, कुसङ्गले
बुद्धिलाई तुच्छ बनाउँछ ।”

प्रश्न:- अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ उमंग आउनुपर्छ ?

उत्तर:- तिमीलाई यस्तो उमंग आउनुपर्छ, गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गरूँ । तिमीसँग जे जति छ, त्यो सेवा अर्थ हो । बाबाले बच्चाहरूलाई राय दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यस पुरानो दुनियाँबाट आफूलाई मुक्त गर । कुनै चीजमा ममत्व नराख, यसमा दिल नलगाऊ ।

गीत:- इस पापकी दुनियाँ से.....

ओम् शान्ति । पाप आत्माहरूको दुनियाँ र पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ, नाम आत्माहरूको नै राखिन्छ । अहिले यहाँ दुःख छ त्यसैले पुकार गर्छन् । पुण्य आत्माहरूको दुनियाँमा कहीं लिएर जानुहोस् भनी पुकार्दैनन् । तिमी बच्चाहरू सम्भन्छौ, यहाँ कुनै पण्डित वा संन्यासी शास्त्रवादी आदिले सुनाउँदैनन् । यिनी स्वयंले पनि भन्छन्- म यो ज्ञान जान्दैनथेँ, रामायण आदि शास्त्र त धेरै पढेको थिएँ । बाँकी यो ज्ञान म तिमीलाई सुनाउँछु । यिनले पनि सुन्छन् । अहिले यो पाप आत्माहरूको दुनियाँ हो । पुण्य आत्माहरूको लागि केवल भनिन्छ यिनीहरू थिए । बस, पूजा गरेर आउँछन्, शिवको पूजा गरेर आउँछन् । तिमी बच्चाहरू अब कसको पूजा गर्छौ ? तिमी जान्दछौ- उच्चभन्दा उच्च भगवान् शिव हुनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ आज्ञाकारी बाबा, टीचर, आज्ञाकारी सद्गुरु । साथमा लिएर जाने ग्यारेन्टी अरू कुनै गुरु आदिले गर्न सक्दैनन् । त्यो पनि तिनले कसैलाई कहाँ लिएर जान्छन् र ! अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ, यहाँबाट आफ्नो घरमा जाने बित्तिकै तिमीले भुल्दछौ । यहाँ सम्मुख सुन्दा आनन्द आउँछ । बाबा घरी-घरी भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, राम्ररी पढ । यसमा लापरवाही नगर, कुसङ्गमा नफँस । नत्र अभैँ तुच्छ बुद्धि बन्छौ । बच्चाहरूले जान्दछन् हामी के थियौं, के पाप गयौं । अब हामी यस्ता देवता बन्छौ, यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ फेरि यहाँका यी घर आदिको किन पर्बाह राख्ने । यस दुनियाँका जे जति छन् ती सबै भुल्नु छ । नत्र विघ्न पार्नेछन् । यसमा दिल लाग्दैन । हामी नयाँ दुनियाँमा गएर आफ्ना हीरा-जुहारतका महल बनाउँछौ । यहाँको पैसा आदि कुनै चीज राम्रो लाग्छ भने शरीर छोड्ने समयमा त्यसमा मोह जान्छ । मेरो-मेरो गन्यो भने त्यो अन्त्यमा सामुन्ने आउँछ । यो त सबै यहाँ खतम हुनु छ । हामी आफ्नो राजधानीमा आउँछौ, यसमा के दिल लगाउनु छ । त्यहाँ धेरै सुख हुन्छ । नाम नै हो स्वर्ग । अब हामी जान्छौ आफ्नो वतन, यो त रावणको वतन हो, हाम्रो होइन । यसबाट छुट्न पुरुषार्थ गर्नु छ । पुरानो दुनियाँबाट आफूलाई मुक्त गराउनुहुन्छ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि चीजमा ममत्व नराख । पेटले कुनै धेरै मार्दैन, फाल्नु चीजमा खर्च धेरै हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सेवा गर्नको लागि उमंग आउनुपर्छ । कति बच्चाहरू छन् जसलाई गाउँ-गाउँमा सेवा गर्ने सोख छ । बाँकी जसलाई सेवाको सोख छैन, उनलाई के कामको भन्ने । जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चाहरू बन्नुपर्छ । बाबाको नै परिचय दिनु छ । बाबालाई याद गर, बाबाबाट वर्सा लेऊ । बच्चाहरूलाई सोख हुन्छ- हामी बाबाको सेवामा जान्छौ । बाबाले हिम्मत बढाउनुहुन्छ । बाबा आउनुभएको छ सेवामा, सेवाको लागि सबै कुरा छ । यो त बाबाको परिचय सबैलाई दिनु छ । बाबा एकै हुनुहुन्छ । उहाँ भारतमा आउनुभएको थियो, यहाँ नै देवताहरूको राज्य थियो । हिजोको कुरा हो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि राम-

२०७२ वैशाख २२ मंगलबार ५-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सीताको । फेरि वाममार्गमा गिरे । रावण राज्य शुरू भयो, सिँढी तल उत्रे अब फेरि चढ्ती कला सेकेण्डको कुरा हो ।

एउटा हुन्छ वास्तविक प्यार (रीयल लव), दोस्रो हुन्छ देखावटी प्यार (आर्टिफिशियल लव) । वास्तविक प्यार बाबासँग तब हुन्छ जब आफूलाई आत्मा सम्भन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूको यस दुनियाँमा देखावटी प्यार छ । यो त खतम हुनु छ । सेवा गर्नेहरू कहिल्यै भोकै मर्दैनन् । सेवाको बच्चाहरूले सोख राख्नुपर्छ । तिम्रो ईश्वरीय मिशन बडो सहज छ । कसैले सम्भन्दैनन्— धर्म कसरी स्थापना हुन्छ । क्राइस्ट आए, क्रिश्चियन धर्म स्थापना गरे, धर्म बढ्दै गयो । उनको मतमा चल्दा-चल्दा गिर्दै आए, अब तिमी बच्चाहरूले देही-अभिमानि बन्नु छ । आधाकल्प रावण राज्यमा हामीले बाबालाई भुल्यौं, अब बाबाले आएर जागृत (सुजाग) गर्नुभयो । बाबा भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार तिमी गिर्नु नै थियो । तिम्रो पनि दोष छैन । रावण राज्यमा दुनियाँको यस्तो हालत हुन जान्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले म आएको छु पढाउन । तिमीले फेरि आफ्नो राजाई लेऊ । मैले अरू कुनै कष्ट दिन्न । एक त बजारको छी-छी फोहर चीज नखाऊ र म एकलाई याद गर । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो ड्रामाको चक्र हो, जो फेरि दोहोरिन्छ । तिम्रो बुद्धिमा ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ । तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । पहिला त बाबाको याद रहनुपर्छ । सेवाको लागि आपसमा मिलेर साथी बनाउनुपर्छ । माताहरूलाई पनि तयार गर्नुपर्छ । यसमा डराउनुपर्ने कुरा केही छैन । चित्र आदि सबै तिमीलाई मिल्छ । तिम्रो सेवा धेरै हुन्छ । भन्छन् तपाईं त गडहल्लुहुन्छ फेरि हामीलाई कसले सिकाउँछ ? भन, हामी सेवा गर्नको लागि तयार छौं । घर आदिको प्रबन्ध गर । धेरैको कल्याणको लागि निमित्त बन्नेछौ । बाबाले सेवाको उमंग दिनुहुन्छ । बच्चाहरूमा हिम्मत छ भने सेवा पनि बढ्छ । यो कुनै मेला होइन जो १०-१५ दिन मेला चल्यो फेरि खतम । यो मेला त चलिरहन्छ । यहाँ आत्मा र परमात्माको मिलन हुन्छ, जसलाई नै सच्चा मेला भनिन्छ । त्यो त अहिले चलि नै रहेको छ । मेला बन्द तब हुन्छ जब सेवा पूरा हुन्छ । ड्रामा अनुसार बच्चाहरूलाई सेवाको बडो सोख हुनुपर्छ । जो बेहदका बाबामा ज्ञान छ, त्यो बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । उच्चभन्दा उच्च बाबाबाट हामी कति उच्च बन्दै आएका छौं । आफूसँग यस्ता कुराहरू गर्नु छ । आपसमा गोष्ठी (सेमिनार) गर्नु छ । बाबासँग राय लिएर सेवामा लाग । कुनै मदतको आवश्यकता छ भने विशाल दिलवाला बाबा बस्नुभएको छ । यो सबै ड्रामामा निश्चित छ । चिन्ताको कुनै कुरा छैन । नत्र स्थापना कसरी हुन्छ । अर्को कुरा यो पनि छ जसले गर्छ उसले पाउँछ । अहिले तिमी बच्चाहरू पत्थर बुद्धिबाट हीरा जस्तो बन्छौ । बाबाले ज्ञानबाट यति सीधा गर्नुहुन्छ माया फेरि नाकबाट समातेर मोडिदिन्छ ।

तिमी बच्चाहरूले सङ्ग बडो राम्रो गर्नुपर्छ । नराम्रो सङ्गको रङ्ग लाग्नाले गिर्छन् । बाबाले चलचित्र (सिनेमा) आदि हेर्न मनाही गर्नुहुन्छ । जसलाई सिनेमाको बानी परेको छ ऊ पतित नबनी रहन सक्दैन । यहाँ हरेकको क्रियाकलाप (एक्टिभिटी) फोहोर छ, नाम नै छ वेश्यालय । बाबाले शिवालय स्थापना गरिरहनुभएको छ । पतित दुनियाँ (वेश्यालय) लाई पूरा आगो लाग्नु छ । कुम्भकर्ण जस्तै आसुरी निद्रामा सुतेका छन् । तिमी सम्भन्छौ— हामी शिवालयमा जादै छौं । पहिला हामी पनि बाँदर समान थियौं, यस सम्बन्धमा रामायणमा पनि कहानी छ । अहिले तिमी बाबाका मदतगार बनेका छौ । तिमी आफ्नो शक्तिबाट राज्य स्थापना गरिरहेका छौ । फेरि यो रावण राज्य

२०७२ वैशाख २२ मंगलबार ५-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन खतम हुनु छ । तिमी बच्चाहरूलाई अनेक प्रकारका युक्तिहरू बताइरहनुहुन्छ । कसैलाई दान गर्दैनौ भने फल पनि कसरी मिल्छ । पहिला पहिला १०-१५ लाई मार्ग बताएर फेरि पछि भोजन खानुपर्छ । पहिला शुभ काम गरेर आऊ, यसमा नै तिम्रो कल्याण छ । कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर । यो त पतित दुनियाँ हो । पतित-पावन एक बाबालाई याद गर तब पावन दुनियाँको मालिक बन्छौ । अन्त मति सो गति हुन्छ । त्यसैले कुनै न कुनैलाई सन्देश सुनाएर फेरि आएर भोजन खानुपर्छ । तिमीले सबैलाई यही कुरा बताइराख- बाबालाई याद गर्नाले यति उच्च बन्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

रात्रि क्लास १७-३-६८

जहिले पनि कुनै भाषण आदि गर्नु छ भने आपसमा मिलेर दुई-चार पटक रिहर्सल गर, प्वाइन्टहरू थप-घट गरेर तयार गर तब नै रिफाइन भाषण गर्न सक्छौ । मूल एक कुरामा (गीताका भगवान्मा) नै तिमीले विजय पायौ भने फेरि सबै कुरामा विजय हुनेछ, यसको लागि सम्मेलन त हुन्छ नै ! सम्भन्धन्- वृक्षको वृद्धि त अवश्य हुनु छ । मायाको तुफान त सबैलाई लाग्छ । अक्सर गरेर लेख्छन् बाबा मैले कामको थप्पड खाएँ, यसलाई भनिन्छ गरेको कमाई चट । क्रोध आदि गरे भने भनिन्छ केही घाटा पन्यो । यसको लागि सम्भाउनुपर्छ, काम माथि विजय प्राप्त गरेर जगत जित बन्नु छ । कामबाट हान्यो भने हार हुन्छ । कामबाट हार्नेको कमाई चट हुन जान्छ, दण्ड पर्छ । लक्ष्य धेरै ठूलो छ त्यसैले बडो सावधानी राख्नुपर्छ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- ५००० वर्ष पहिला पनि हामीलाई बादशाही मिलेको थियो । अब फेरि दैवी राजधानी स्थापना भइरहेको छ । यस पढाइबाट हामी त्यस राजधानीमा जान्छौ, सारा आधार छ पढाइमा । पढाइ र धारणाबाट नै बाबा समान बन्न सक्छौ । रजिष्टर पनि चाहिन्छ जसबाट थाहा होस् कतिलाई आफू समान बनाएँ । जति धेरै धारण गर्छौ त्यति मीठो बन्छौ । धेरै प्यारो बच्चा हुनुपर्छ । तिमी बच्चाहरूको लागि नै त्यो दिन आयो आज, जसको लागि मनुष्य धेरै कोसिस गर्छन् मुक्तिमा जाऊँ भनेर । बाबा सबैलाई एकसाथ मुक्ति र जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ । जसले देवता बन्ने पुरुषार्थ गर्छन् उनै जीवनमुक्तिमा आउँछन् । बाँकी सबै मुक्तिमा जान्छन् । हिसाब ठीकसँग निकाल्न सकिदैनन् । कोही त रहन्छन् पनि । विनाशको साक्षात्कार गर्छन् । यो सुनौलो समय पनि देख्नेछन् । हरेक कुरामा पुरुषार्थ गर्नुपर्ने हुन्छ । यस्तो पनि होइन यादमा बस्यो भने काम भइहाल्छ । घर मिल्छ । होइन । त्यो त ड्रामामा जे छ त्यही हुन्छ, आशा राख्नु हुँदैन । पुरुषार्थ गर्नुपर्ने हुन्छ । हुन्छ त त्यही जुन ड्रामामा निश्चित छ । पछि गएर तिम्रो वृत्ति पनि भाइ-भाइको हुनेछ । जति पुरुषार्थ गर्छौ त्यति त्यो वृत्ति रहन्छ । हामी अशरीरी आएका थियौ । ८४ जन्मको चक्र पूरा गर्नु । अब बाबा भन्नुहुन्छ- कर्मातीत अवस्थामा जानु छ ।

तिमीले वास्तवमा कसैसँग पनि शास्त्र आदिमा विवाद गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन । मूल कुरा छ नै यादको र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई बुझ्नु छ । चक्रवर्ती राजा बन्नु छ । केवल यस चक्रलाई नै बुझ्नु छ । यसको नै गायन छ सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । तिमी बच्चाहरूलाई त आश्चर्य लाग्छ होला, आधा कल्प भक्ति चल्छ । ज्ञान अलिकति पनि छैन । ज्ञान छ नै बाबाको पासमा । बाबाद्वारा नै जान्नु छ । यहाँ बाबा कति असाधारण हुनुहुन्छ त्यसैले करोडौंमा कोही निस्कन्छन् । ती अन्य टीचरहरू यस्तो कहाँ भन्छन् र ! उहाँ त भन्नुहुन्छ- म नै बाबा, टीचर, गुरु हुँ । मनुष्यले सुनेर आश्चर्य मान्छन् । भारतवर्षलाई मातृभूमि (मदरकन्ट्री) भनिन्छ किनकि अम्बाको नाम धेरै प्रख्यात छ ।

२०७२ वैशाख २२ मंगलबार ५-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन अम्बाको मेला पनि धेरै लाग्छ । अम्बा मीठो शब्द हो । साना बच्चाहरू पनि आमालाई प्यार गर्छन् नि किनकि आमाले खुवाउँछिन्, पियाउँछिन्, सम्हाल्छिन् । अब अम्बाका बाबा पनि हुनुपर्छ नि । यी त गोदमा लिएकी बच्ची हुन्, यिनका पति त छैनन् । यो नयाँ कुरा हो नि । प्रजापिता ब्रह्माले अवश्य एडप्ट गर्छन् । यी सबै कुरा बाबाले नै आएर तिमी बच्चाहरू सम्झाउनुहुन्छ । कतिका मेला लाग्छन्, पूजा हुन्छ, किनकि तिमी बच्चाहरूले सेवा गर्छौ । मम्माले जतिलाई पढाइन् त्यति अरू कसैले पढाउन सक्दैनन् । मम्माको नाम धेरै छ, मेला पनि धेरै लाग्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— बाबाले नै आएर रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा रहस्य तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुभएको छ । तिमीलाई बाबाको घरको बारेमा पनि थाहा भएको छ । बाबासँग नै प्यार छ, घरसँग पनि प्यार छ । यो ज्ञान तिमीलाई अहिले नै मिल्छ । यस पढाइबाट कति कमाई हुन्छ । त्यसैले खुशी हुनुपर्छ नि । तिमी बिलकुल साधारण छौ । दुनियाँलाई थाहा छैन, बाबा आएर यो ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । बाबाले नै आएर सबै नयाँ-नयाँ कुरा बच्चाहरूलाई सुनाउनुहुन्छ । नयाँ दुनियाँ बन्छ बेहदको पढाइबाट । पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य आउँछ । तिमी बच्चाहरू भित्र ज्ञानको खुशी रहन्छ । बाबा र घरलाई याद गर्नु छ । घर त सबै जानै पर्छ । बाबा त सबैलाई भन्नुहुन्छ नि— प्यारा बच्चाहरू म तिमीलाई मुक्ति र जीवनमुक्तिको वर्सा दिन आएको छु । फेरि किन भुल्छौ ! म तिम्रो बेहदको बाबा हुँ, राजयोग सिकाउन आएको छु । के तिमी श्रीमत्तमा चल्दैनौ ? नत्र त धेरै घाटा पर्नेछ । यो त हो बेहदको घाटा । बाबाको हात छोड्यो भने कमाईमा घाटा पर्छ । अच्छा, गुडनाइट । ओम् शान्ति ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस दुनियाँको जे जति कुरा छ त्यसलाई भुल्नु छ । बाबा समान आज्ञाकारी बनेर सेवा गर्नु छ । सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ ।
- २) यस पतित दुनियाँमा आफूले आफूलाई कुसङ्गबाट बचाउनु छ । बजारको फोहर भोजन खानु हुँदैन, सिनेमा (चलचित्र) हेर्नु हुँदैन ।

वरदानः— आत्मिक (रूहानियत) श्रेष्ठ स्थितिद्वारा वातावरणलाई रूहानी बनाउनेवाला सहज पुरुषार्थी भव

आत्मिक स्थितिद्वारा आफ्नो सेवा केन्द्रको यस्तो रूहानी वातावरण बनाऊ जसबाट स्वयं र आउने आत्माहरूको सजिलै उन्नति हुन सकोस् किनकि जति पनि बाहिरको वातावरणबाट थाकेर आउँछन् उनलाई थप सहयोगको आवश्यकता हुन्छ । त्यसैले उनीहरूलाई रूहानी वायुमण्डलको सहयोग देऊ । सहज पुरुषार्थी बन र बनाऊ । हरेक आउने आत्माले अनुभव गरून्— यो स्थान सजिलै उन्नति प्राप्त गर्ने खालको छ ।

स्लोगनः— वरदानी बनेर शुभ भावना र शुभ कामनाको वरदान दिइराख ।